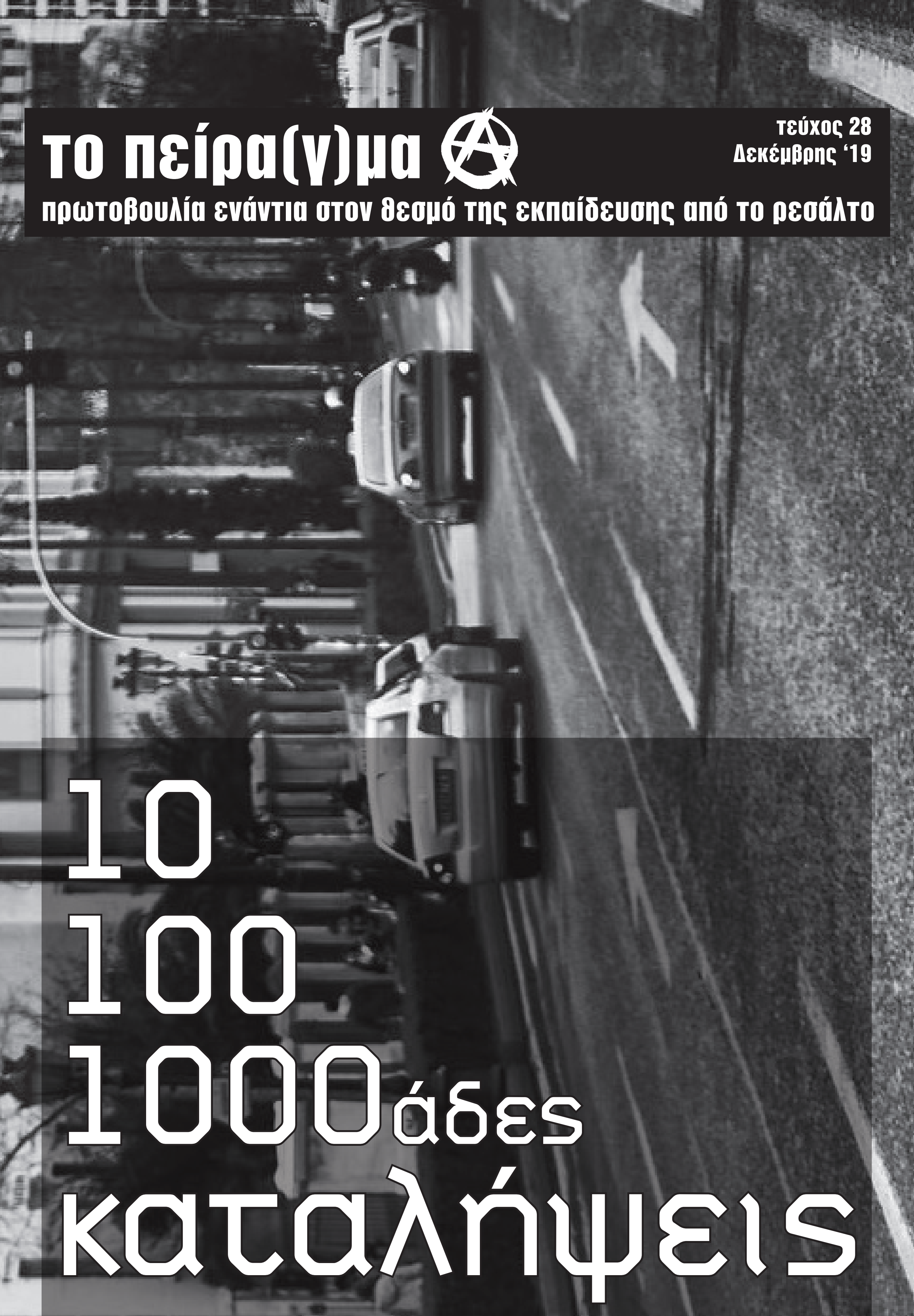
το πείρα(γ)μα

τεύχος 28
Δεκέμβρης '19

πρωτοβουλία ενάντια στον θεσμό της εκπαίδευσης από το ρεσάλτο

10 100 1000άδες καταλήψεις

Το πείρα(γ)μα είναι μια πρωτοβουλία συντρόφων/-ισσών από τη συνέλευση του Ρεσάλτο που με έναν αυτοοργανωμένο και αντιιεραρχικό τρόπο δοκιμάζει και δοκιμάζεται, μέσω ενός πειρα(γ)ματικού λόγου, ενάντια στον θεσμό του σχολείου και του εκπαιδευτικού συστήματος γενικότερα. Μακριά από το να αναγνωρίσει τον ρόλο του μαθητή (βλέποντάς τον ως έναν ακόμη ρόλο από αυτούς που το κράτος και ο καπιταλισμός απλόχερα μοιράζουν) προσπαθεί να προκαλέσει ρήγματα στη λογική που θέλει τον μαθητή αποκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Οπότε ας μην παραξενευτεί καμία/κανείς αν δει κείμενα που δεν αφορούν τη μαθητική καθημερινότητα.

Στους δρόμους και τα σχολεία του Κερατσινίου, του Περάματος, της Δραπετσώνας, του Πειραιά, το πείρα(γ)μα δεν πουλιέται, δεν αγοράζεται, αλλά μοιράζεται με την κυριολεκτική έννοια της λέξης -μιάς και οι ιδέες, οι αξίες μας, οι πράξεις μας, η ζωή μας ολόκληρη δεν είναι εμπορεύματα για να ανταλλάσσονται με χρήματα ή οτιδήποτε άλλο.

Πάντα επιδιώκοντας την επαφή και την επικοινωνία με όσους και όσες προτιμούν να είναι η άμμος και όχι το γράσο στα γρανάζια του συστήματος.

peiragma@hotmail.com
http://anarxiko-resalto.blogspot.com/

Για την κατάργηση του ασύλου και τις νέες εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις στα πανεπιστήμια

Το πανεπιστήμιο προβάλλεται ως ο ναός της ελευθερίας, της γνώσης και διακίνησης ιδεών. Στην πραγματικότητα όμως το πανεπιστήμιο, ως ένας ακόμα θεσμός του κράτους, είναι ένα μέσο διακίνησης χρήματος, εξυπηρέτησης των ιδιωτικών συμφερόντων και της μετάδοσης της γνώσης από "ειδήμονες" που αξιολογούν μέσα σε ένα πλήρως ιεραρχημένο πλαίσιο. Όσο για τη "γνώση" στην πραγματικότητα μιλάμε για την εκπαίδευση που το κράτος θέλει να μας μεταδώσει, με σκοπό αφού τελειώσουμε τις σπουδές μας να βγούμε οι αυριανοί εργαζόμενοι, προϊστάμενοι ή και αφεντικά... Κατά αυτόν τον τρόπο, η μισθωτή εργασία προβάλλεται ως "λειτούργημα" και η καριέρα ως αυτοσκοπός του ανθρώπου.

Η κατάργηση του ασύλου γίνεται σε ένα πλαίσιο εντατικοποίησης του νομικού οπλοστασίου, της τάξης και της ασφάλειας, της καταστολής των καταλήψεων, της εκκαθάρισης των Εξαρχείων, της ιδιωτικής και οικονομικής ανάπτυξης. Είναι μια μορφή επιβολής της "καθαρότητας", μια από τις βασικές αρχές που ανέκαθεν πρόβαλλε το κράτος αλλά και τα ευρωπαϊκά πρότυπα, ταξινομώντας έτσι τους ανθρώπους σε "άξιους και μη" να βρίσκονται εντός του πανεπιστημιακού χώρου. Αυτό προϋποθέτει την απομάκρυνση των "ταραχοποιών στοιχείων" της κοινωνίας, καθώς και των μικροπωλητών μεταναστών και των τοξικοεξαρτημένων. Με αυτό το τρόπο θέλουν να κατασκευάσουν αποστειρωμένους χώρους, ελεγχόμενους από ιδιωτικές εταιρείες σεκιούριτι, χωρίς την ορατότητα των απόκληρων, χωρίς κοινότητες αγώνα, χωρίς συνθήματα στους τοίχους. Ένας τέτοιος χώρος εξάλλου θα μεγιστοποιούσε την ροή του χρήματος και των ιδιωτικών συμφερόντων, θα επιτελούσε δηλαδή τον σκοπό του πανεπιστημίου.

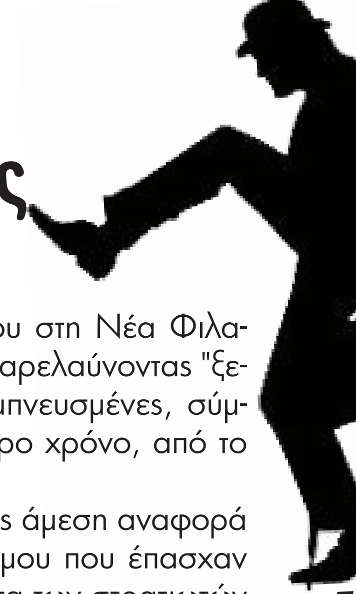
Κάποιες από τις αλλαγές που είναι να τεθούν σε ισχύ είναι ο ανώτατος χρόνος σπουδών σε ν+2 έτη, η διαγραφή των "αιώνιων φοιτητών", η ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημιακών δομών και των μεταπτυχιακών.

Ν+2 έτη: Είναι η διαγραφή των φοιτητ(ρι)ών αν δεν τελειώσουν τις σπουδές τους στον προκαθορισμένο χρόνο της σχολής τους. Αυτό έχει σκοπό την εκπειθάρχηση των φοιτητών όπως ανέφερε η υπουργός παιδείας, την κατασκευή πειθήνιων υπηκόων οι οποίοι προσπαθούν να χωρέσουν σε προκαθορισμένα χρονοδιαγράμματα. Κατά αυτόν τον τρόπο εντείνουν ένα περισσότερο

ασφυκτικό πλαίσιο σε όποιο άτομο για οποιονδήποτε λόγο δεν πληροί τα κριτήρια για να τελειώσει τη σχολή του σε συγκεκριμένα έτη. Είτε μιλάμε για εργαζόμενους φοιτητές που δεν έχουν την άνεση να ασχοληθούν με τις σπουδές τους -καθώς προτρέχει ο βιοπορισμός τους- είτε μιλάμε για φοιτητές/ριες που δεν κατάφεραν να περάσουν εκεί που μένουν είτε για οποιαδήποτε άλλη κατάσταση δεν ταιριάζει με τη συνηθισμένη νόρμα.
Εξίσου σημαντική αλλαγή είναι η σταδιακή ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων η οποία έχει ξεκινήσει ήδη από τη σίτιση και έχει σκοπό να επεκταθεί τόσο στην στέγαση (βλέπε εστίες) όσο και στη διαχείριση των οικονομικών δομών των πανεπιστημίων (πρόσληψη manager) και στη χρηματοδότηση των πανεπιστημιακών ερευνών από ιδιωτικές εταιρείες. Αλλαγές οι οποίες βάζουν στο στόχαστρο για μια ακόμη φορά φοιτήτριες και φοιτητές που βρίσκονται σε μειονεκτική οικονομική θέση. Αντίθετα ενισχύουν ακόμη περισσότερο τα κέρδη εταιρειών και του κράτους μέσα από έρευνες που αποσκοπούν στην εξέλιξη και ενίσχυση των τεχνολογικών δομών εταιρειών ή θεσμών του κράτους (όπως του στρατού) και την αμισθί εργασία φοιτητ(ρι)ών (πρακτική).
Εξίσωση πτυχίων: Ένα πτυχίο από ένα ιδιωτικό κολέγιο και από ένα "δημόσιο και δωρεάν" πανεπιστήμιο (που μεταξύ μας ποτέ δεν ήταν "δωρεάν", ποσό μάλλον "δημόσιο" όταν αποκλείονται παιδιά μεταναστών κλπ) θα έχουν την ίδια αξία. Μα φυσικά! Η πάγια νεοφιλελεύθερη πολιτική είναι η ιδιωτικοποίηση και δεν ξεφεύγει από αυτό ούτε το πανεπιστήμιο. Είναι το πρώτο βήμα για να έρθουν τα δίδακτρα -η πλήρης ιδιωτικοποίηση- και εν τέλη ένας κόσμος όπως τον φαντάζονται.... Ένας κόσμος για λίγους.
Εμείς από την μεριά μας δεν ελπίζουμε να γίνουμε καριερίστες/στριες, ούτε λαμπροί επιστήμονες όπως μας θέλει το κράτος. Αντιστεκόμαστε σε ό,τι μας καταπιέζει μέσα και έξω από τα σχολεία και μέσα και έξω από τα πανεπιστήμια. Θα συνεχίσουμε να είμαστε ανάχωμα σε κάθε εξουσιαστικό μηχανισμό. Καμία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να χωρέσει στον κόσμο που ονειρευόμαστε. Έναν κόσμο ανεξούσιο, χωρίς μορφές ανωτερότητας και κατωτερότητας, χωρίς ιεραρχία και διαχωρισμούς.

ΜΠΑΤΣΟΙ-TV-ΠΡΥΤΑΝΙΚΗ ΑΡΧΗ
ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ
ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ

Οι παρελάσεις είναι διαφήμιση της εξουσίας

Κατά τη διάρκεια της παρέλασης της 28ης Οκτωβρίου στη Νέα Φιλαδέλφεια, 10 κοπέλες πραγματοποίησαν παρέμβαση, παρελαύνοντας "ξεκούρδιστες" με άτσαλο και ανομοιόμορφο τρόπο, εμπνευσμένες, σύμφωνα με κείμενό τους που δημοσιοποίησαν σε δεύτερο χρόνο, από το σκετς των Monty Python «Ministry of Silly Walks».

Το συγκεκριμένο σκετς των Monty Python προέκυψε ως άμεση αναφορά στους βρετανούς στρατιώτες του Α΄ παγκοσμίου πολέμου που έπασχαν από το λεγόμενο «shell shock» (μόνιμα ψυχικά τραύματα των στρατιωτών εξαιτίας του τρόμου από τις οβίδες, τα χαρακώματα και τον θάνατο). Οι συγκεκριμένοι στρατιώτες καταδικάζονταν από τα βρετανικά στρατοδικεία επειδή θεωρούνταν ότι απειθαρχούσαν στις διαταγές, στην ομοιομορφία και γενικότερα στις νόρμες του στρατού, λόγω του "ιδιόμορφου"περπατήματός τους που ο ίδιος ο πόλεμος τούς είχε προκαλέσει.

Στο κείμενό τους η δράση αναλήφθηκε από τα "10 στρατιωτάκια της υπο-κριτικής τέχνης" ως "καλλιτεχνική επέμβαση εκτάκτου ανάγκης" ενάντια στις σχολικές παρελάσεις, τον πόλεμο, τον μιλιταρισμό μαζί με αντιπατριωτικές αναφορές. Με την παρέμβαση αυτή επέλεξαν να αποδομήσουν δημόσια, κατά τη διεξαγωγή μιας εθνο-κρατικής και εξόφθαλμα αρρενωπής τελετουργίας, τα κυρίαρχα πρότυπα της ομοιομορφίας, του μιλιταρισμού και της πατριαρχίας.

Την παρέμβασή τους ακολούθησε μια επέλαση στα ΜΜΕ από δηλώσεις ή απειλές πολιτικών, δημοσιογράφων, ακαδημαϊκών και άλλων θεσμικών φορέων που θέλησαν να προστατεύσουν τον θεσμό της παρέλασης. Αντίστοιχα, αριστερές πλευρές του συστήματος θέλησαν να καπελώσουν τη συγκεκριμένη δράση. Συγχρόνως, απλώθηκε ένα κύμα σχολίων στα social media και γενικότερα στο ίντερνετ. Άλλα από επώνυμους, άλλα από ανώνυμους. Άλλα θετικά, άλλα αρνητικά και άλλα "άκαπνα".

Όσον αφορά εμάς, όση απέχθεια μας προκαλούν τα εξουσιαστικά μηνύματα μιας στρατιωτικής γιορτής άλλη τόση θετική διάθεση και συναισθήματα μας προκαλεί η αμφισβήτησή της.

Δεν μπαίνουμε στη γραμμή της ομοιομορφίας, της πειθαρχίας, του ρατσισμού, του σεξισμού, του μιλιταρισμού, του εθνικισμού, του φασισμού.

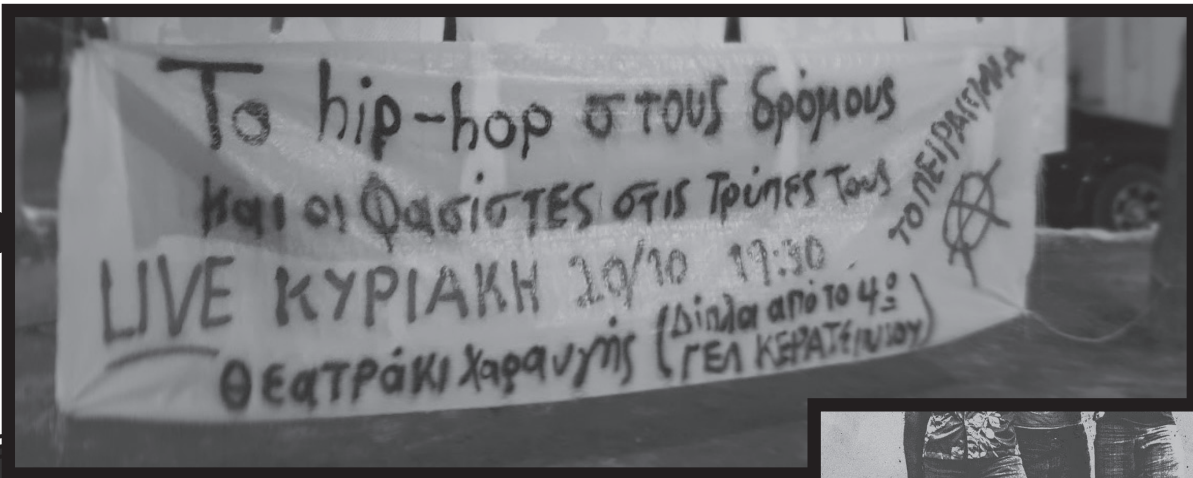
Η λάβα αιφνιδιάζει μόνο όσους δεν βλέπουν το ηφαίστειο

*απόσπασμα κειμένου απεύθυνσης προς τη μαθητική νεολαία από την Κατάληψη της ΑΣΟΕΕ, την 1η εβδομάδα της εξέγερσης του Δεκέμβρη 2008

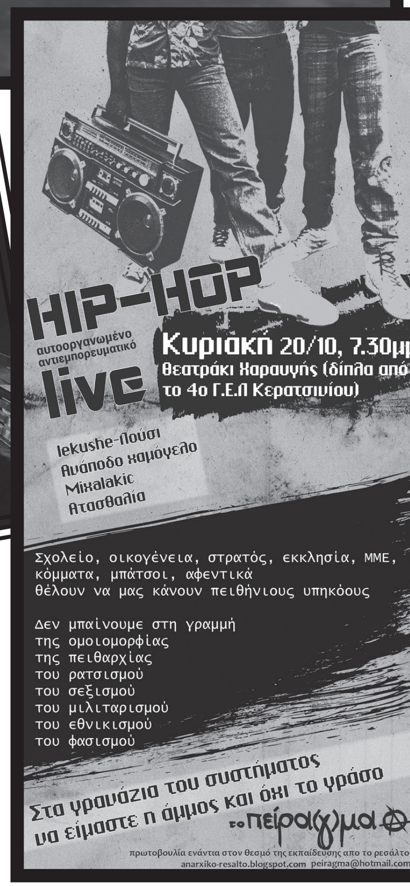

"Η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου στις 6 Δεκέμβρη πυροδοτεί γενικευμένες συγκρούσεις. Ο κόσμος αντιδρά με το μόνο τρόπο που μπορεί να απαντήσει σε μία κρατική δολοφονία - με επίθεση. Τη Δευτέρα 8/12 οι μαθητές, μαζικά, επιτίθενται το πρωί στα αστυνομικά τμήματα των περιοχών τους και το απόγευμα στη βουλή. Τις επόμενες μέρες θα "φιλοδωρήσουν" κατ' επανάληψη με πέτρες, χρώματα, νεράντζια και μολότοφ τα ΜΑΤ. Οι πολυήμερες συγκρούσεις έδειξαν ότι όσοι μίλησαν ή μιλάνε ακόμα για απλή εκδίκηση, είναι αφελείς. Η δολοφονία αυτή δεν ήταν τυχαία ήταν πιθανή. Όπως πιθανή πρέπει να είναι η αντίδραση σου όταν ξεκινάς απ' τα πέντε, διασχίζεις κάγκελα και πόρτες που ανοίγουν με χρονοδιακόπτες. Σώνει και καλά έτοιμος να αντιμετωπίσεις το σχολικό φόρτο συνεχίζεις με το να μάθεις ουσιαστικά το άγχος της απόδοσης, της αξιολόγησης, της βαθμολογίας και του ξαφνικού τεστ. Οι προσδοκίες της οικογένειας μεγάλες και οι εσωτερικές διακρίσεις σε καλούς και κακούς, ξένους και έλληνες , φυτά και σκράπες διαμορφώνουν την ψυχολογία σου και τον τρόπο που αντιμετωπίζεις τους γύρω σου. Έπειτα σου αποκαλύπτουν, ότι όλ' αυτά δεν είναι αρκετά· ο χρόνος σου πρέπει να συρρικνωθεί και το μυαλό σου να σκάσει· πρέπει να μπουν οι ξένες γλώσσες, τα φροντιστήρια, το ECDL. Ο ελεύθερος χρόνος μετατοπίζεται στο βράδι και κλείνεται στο μέσα. Κι όλ' αυτά είναι αδύνατον να γίνουν, αν δεν πειστείς για δύο πράγματα: πειθαρχία και υπακοή, στο δάσκαλο που έχει την "ευθύνη" της μόρφωσής σου και στους γονείς σου που πρέπει να σε κάνουν "άνθρωπο" χρήσιμο και αποδοτικό για την κοινωνία."

Remember the 6th of December - Fight now

Για την αυτοοργανωμένη HIP-HOP συναυλία την Κυριακή 20/10 στο θεατράκι Χαραυγής

Με απόκριση πολλών μαθητ(ρι)ών από τα σχολεία της περιοχής πραγματοποιηθήκε η αυτοοργανωμένη/αντιεμπορευματική HIP-HOP συναυλία που διοργάνωσε το Πείρα(γ)μα (πρωτοβουλία ενάντια στο θεσμό της εκπαίδευσης από το ρεσάλτο) την Κυριακή 20/10 στο θεατράκι Χαραυγής (πλατεία Πόντου).

Στα γρανάζια του συστήματος να είμαστε η άμμος και όχι το γράσο!

ΧΙΛΗ - Η ΟΡΓΗ ΚΑΙ Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Όταν χλευάζεις την απαγόρευση κυκλοφορίας και την παρουσία του στρατού στους δρόμους, όταν ειρωνεύεσαι κατάμουτρα τους εξουσιαστές σου, όταν η γλώσσα, τα πόδια και τα χέρια σου χορεύουν ανατρεπτικά, τότε έχεις δώσει τον αναγκαίο χώρο στην οργή και τη φαντασία να επιστρέψουν εκεί που ανήκουν, στους δρόμους.
Αυτές τις μέρες, όμορφες εικόνες φτάνουν από τη μακρινή Χιλή όπου με αφορμή μια αύξηση στα εισιτήρια των μέσων μαζικής μεταφοράς εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου διαδηλώνουν με πολύμορφο τρόπο. Συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής, επιθέσεις σε δημόσια κτίρια και φιλοκαθεστωτικές εφημερίδες, μουσικά και θεατρικά δρώμενα, χοροί, πρωτότυπα συνθήματα.
"Η επιστροφή στην κανονικότητα είναι το πρόβλημα" είναι η απάντηση των εξεγερμένων όταν αυτήν ακριβώς την επιστροφή ζητάει ο πρόεδρος της χώρας. Ενώ όταν η πρώτη κυρία βλέπει "εισβολή εξωγήινων" κοιτώντας τις διαδηλώσεις, την επομένη οι εξεγερμένοι φορούν αποκριάτικες στολές εξωγήινων. Οι μπάτσοι περπατάνε με τη συνοδεία μουσικής που οι διαδηλωτές παίζουν, ενώ όταν ένας στρατιώτης αρνείται να καταστείλει τους εξεγερμένους το όνομά του κυκλοφορεί στα χείλη των τελευταίων. Λείπουν οι εκπρόσωποι και οι μεσολαβητές, περισσεύει η απειθαρχία και η αδιαλλαξία.

Ο πρόεδρος Πινιέρα πήρε πίσω την αύξηση στα εισιτήρια. Αντί για υποχώρηση όμως προέκυψε έκρηξη οργής. Πράγμα που δηλώνει ξεκάθαρα τη διάθεση να εκφραστεί κάτι πολύ παραπάνω από μία δυσαρέσκεια για ένα άδικο μέτρο. Όπως λένε άλλωστε οι ίδιες και οι ίδιοι οι εξεγερμένες/οι: «δεν είναι τα 30 πέσος αλλά τα 30 χρόνια». Σύνθημα που θέλει να καταδείξει ότι μπορεί η αφορμή της εξέγερσης να ήταν η αύξηση στις τιμές των εισιτηρίων αλλά οι αιτίες και οι λόγοι βρίσκονται στο ίδιο το σύστημα, τα βαθύτερα χαρακτηριστικά του οποίου δεν έχουν αλλάξει μετά την πτώση της δικτατορίας του Πινοσέτ. Δικτατορία, η οποία όταν επιβλήθηκε το 1973(και τελείωσε το 1990), εφάρμοσε πρώτη φορά παγκοσμίως το νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα οικονομικών και θεσμικών αναδιαρθρώσεων. Γι' αυτό και αν ο Πινιέρα δήλωσε ότι «λάβαμε το μήνυμα», η εξέγερση συνεχίζεται καθώς απ' ό,τι φαίνεται δεν την απασχολεί τόσο να στείλει μήνυμα στην κυβέρνηση, όσο κάτι πιο βαθύ και ουσιαστικό.

«Ας πεθάνει ο νεοφιλελευθερισμός στη χώρα που τον γέννησε»

(αναρχικό σύνθημα στους εξεγερμένους δρόμους της Χιλής)

δεν θα επιστρέψουμε στην κανονικότητα, γιατί η κανονικότητα ήταν το πρόβλημα

ζούμε για να πληρώνουμε πληρώνουμε για να ζούμε πηδάμε τις μπάρες της μη-ζωής

Την στιγμή που γραφόταν αυτό το μικρό σχόλιο για αυτό το τόσο μεγάλο που συμβαίνει στην χιλή, με τις δυνάμεις καταστολής και τον στρατό να δολοφονούν εξεγερμένες/ους, να τυφλώνουν διαδηλωτές με πλαστικές σφαίρες, να κάνουν εφόδους σε σπίτια, να συλλαμβάνουν καθημερινά 100άδες ανθρώπους που κατεβαίνουν στον δρόμο... Διαβάζουμε μεταξύ πολλών, για τον βιασμό, τον βασανισμό και την δολοφονία της La Mimo (ή Ντανιέλα Καράσκο) η οποία αγνοούνταν από τις 19/10 που συνελήφθη σε αντικυβερνητική διαδήλωση και βρέθηκε πριν λίγες μέρες κρεμασμένη με σχοινί και χειροπέδες, σε ένα φράκτη κοντά σε ένα πάρκο νότια του Σαντιάγο. Ενώ στις 23/11 η φωτογράφος Αλμπερτίνα Μαρτίνεζ Μπούργος βρέθηκε δολοφονημένη στο διαμέρισμά της με μαχαιριές σε όλο της το σώμα. Η γυναίκα αυτή συμμετείχε στις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις και φωτογράφιζε, πέρα των υπολοίπων, την άγρια αστυνομική και στρατιωτική βία κατά των γυναικών. Από το σπίτι της "λείπουν" όλα της τα τετράδια, οι σημειώσεις της, οι φωτογραφίες της και ο υπολογιστής της. Τις επόμενες ημέρες, γυναίκες -αρχικά στην Χιλή και στη συνέχεια σε όλο τον κόσμο- διαδηλώνουν και τραγουδούν ενάντια στην καταστολή, τους βιασμούς και τις δολοφονίες γυναικών.

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις Ενάντια στην καταστολή προτάσσουμε έναν κόσμο ελευθερίας!

Από τις 26 Αυγούστου, με την εκκένωση τεσσάρων καταλήψεων, δύο στεγαστικών μεταναστ(ρι)ών και δύο αναρχικών, έχει ξεκινήσει μια ευρεία επιχείρηση καταστολής των καταλήψεων σε συνέχεια μιας σειράς εκκενώσεων που είχε πραγματοποιήσει η προηγούμενη αριστερή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Η κατασταλτική στρατηγική αφορά επίσης στην κατάργηση του ασύλου, την εισβολή μπάτσων στα πανεπιστήμια, την επέμβαση σε αυτοδιαχειριζόμενα φοιτητικά στέκια (όπως αυτό της ΑΣΟΕΕ), τη δημιουργία νέων ομάδων καταστολής και σύλληψης διαδηλωτών, την επιδίωξη περιορισμού των διαδηλώσεων, την επιβολή νέων και βαρύτερων κατηγοριών για διάφορες μορφές κοινωνικής/ταξικής αντίστασης.

Ξεκινώντας από τις εκκενώσεις καταλήψεων μεταναστ(ρι)ών στα Εξάρχεια και στην οδό Αχαρνών, με πρόσχημα τη μετακίνησή τους «σε καλύτερες, πιο ανθρώπινες συνθήκες», το κράτος και οι μηχανισμοί του, επιχειρούν για ακόμα μια φορά τον εκτοπισμό και την απομόνωσή τους. Αυτό επιτυγχάνεται με τη μεταφορά τους σε κέντρα κράτησης (ανοιχτού ή κλειστού τύπου), απομακρυσμένα στρατόπεδα ή ακόμα και σε εγκαταλελειμμένα χριστιανικά μοναστήρια επιβάλλοντάς τους το που θα ζουν και με ποιους θα συναναστρέφονται.
Οι μετανάστ(ρι)ες, βέβαια, δεν αγνοούσαν αυτές τις κρατικές δομές ούτε τους ξεγέλασαν κάποιοι/ες αλληλέγγυοι/ες όπως αναφέρθηκε κατ' επανάληψη. Είχαν προτιμήσει τις στεγαστικές καταλήψεις από τα «φιλόξενα» στρατόπεδα, την υποτίμηση, γκετοποίηση και αορατοποίησή τους. Με βάση το που στεγάζονταν είχαν συνηθίσει να κινούνται σε μια καινούρια πόλη, εκεί είχαν συνάψει διαπροσωπικές σχέσεις, εκεί είχαν βρει

τον τρόπο τους να επιβιώνουν στοιχειωδώς στη πόλη, εκεί υπήρχαν σχολεία και δραστηριότητες για τα πολλά παιδιά που επίσης έμεναν σε αυτές τις καταλήψεις. Οι ανακοινώσεις μεταναστ(ρι)ών από την πρόσφατα εκκενωμένη κατάληψη της οδού Μπουμπουλίνας 42 στα Εξάρχεια, που αρνήθηκαν να πάνε στα κέντρα που ήθελαν να τους μεταφέρουν, είναι χαρακτηριστικές.
Πέρα από τις καταλήψεις στέγασης μεταναστ(ρι)ών, απειλούνται με εκκένωση και άλλες καταλήψεις ενώ έχει ήδη εκκενωθεί η Βανκούβερ Απαρτμάν. Ο υπουργός δημόσιας τάξης Μιχάλης Χρυσοχοΐδης έβγαλε διάγγελμα στα ΜΜΕ για οικειοθελή αποχώρηση των καταληψιών από τα κατειλημμένα κτίρια στο κέντρο της Αθήνας και στις γειτονιές ή να προχωρήσουν σε θεσμικό συμβιβασμό με τους ιδιοκτήτες (ενοίκιο) δίνοντας διορία 15 ημερών. Το τελεσίγραφο, δηλαδή, λήγει στις 5 Δεκέμβρη, την παραμονή της ημερομηνίας δολοφονίας του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από μπάτσους τον Δεκέμβρη του 2008.

Οι ενέργειες αυτές δεν είναι τυχαίες. Το κράτος προετοιμάζεται για τις επερχόμενες αντιστάσεις που αναμένει. Με κατασταλτική έμφαση στις υποδομές και τις συλλογικότητες του «εσωτερικού εχθρού», ιδιαίτερα των αναρχικών, που αποτελούσαν και αποτελούν δυναμική αγώνα ενάντια σε αυτούς που μας καταπιέζουν. Μια φιλόδοξη κρατική κατασταλτική επιχείρηση, που όλο και περισσότερο επιταχύνει θέλοντας να προκαλέσει πλήγματα στα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα όπως και επίσης σε ευρύτερες κοινωνικές αντιδράσεις και αντιπαραθέσεις. Το θέαμα, η προπαγάνδα, ο εκφοβισμός και η καταστολή για άλλη μια φορά βρίσκονται απέναντι στην ανυποταγή για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

Οι καταλήψεις είναι ένας άλλος κόσμος

Ένας κόσμος που πάει κόντρα στον νόμο, στην τάξη, στην ατομική ιδιοκτησία, στη μικροαστική και συντηρητική ηθική, στη νόρμα της καθημερινότητας και στην κανονικότητα. Η ουσία της ύπαρξής τους είναι και ο λόγος που το κράτος τις εκκενώνει, τις καταστέλλει και τις πολεμάει με λύσσα.

Οι καταλήψεις δεν είναι τα “ντουβάρια” αλλά οι ίδιοι οι καταληψίες

Γι’ αυτό και προφανώς οι κατασταλτικές επιχειρήσεις δεν έχουν ως στόχο μόνο τους χώρους των καταλήψεων αλλά κυρίως τους ανθρώπους τους και τις κοινοτικές τους σχέσεις αντίστασης, αυτοοργάνωσης, δημιουργικότητας, αλληλεγγύης. Οι καταλήψεις (στεγαστικές ή πολιτικές) αποτελούνται από καταπιεσμένους/ες οι οποίοι/ες αντιτάσσονται πρακτικά στον θεσμό της ιδιοκτησίας: πρόσφυγες-μετανάστ(ρι)ες, αναρχικοί/ές, αντιεξουσιαστ(ρι)ές. Οι καταληψίες (και εν

γένει οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι) είναι αυτοί/ές λοιπόν που χαρακτηρίζονται “σκουπίδια” και “σκόνη” από εκπροσώπους των μπάτσων και τηλεμαϊντανούς. Για την επιβολή της “κανονικότητας” της αστυνομοκρατίας, των περιφράξεων, της κοινωνικής σιγής νεκροταφείου, της ροής εμπορευμάτων, χρήματος, κεφαλαίων… μιας ζωής που απουσιάζει.

Ταυτόχρονα με τις κατασταλτικές επιχειρήσεις τα καθεστωτικά μίντια τρέχουν τη δική τους καμπάνια ηρωοποίησης των μπάτσων και δαιμονοποίησης των καταληψιών. Από τις σοβαροφανείς δηλώσεις του αντιπροέδρου του σωματείου των μπάτσων (ΠΟΑΣΥ) περί “ανθρώπινων σκουπιδιών” και “σκληρών αναρχοαριστεριστών” στα Εξάρχεια που σχετίζονται με ποινικούς μέχρι τα παραληρήματα του Μπογδάνου για τις αναρχικές μπαχαλοσατανίστριες-vegan-λεσβίες διακρίνεται η προσπάθεια ποινικοποίησης και γελοιοποίησης οποιασδήποτε μορφής αγώνα.

Η καταστολή δεν μας φοβίζει… Μας εξοργίζει

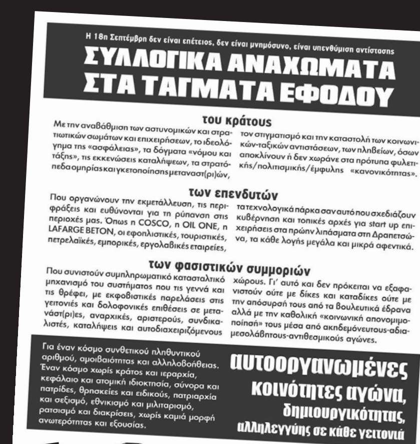
Η καταστολή δεν περιορίζεται στις εκκενώσεις. Καθημερινά γίνονται έλεγχοι σε “ύποπτο κόσμο” στους δρόμους, μπάτσοι μπουκάρουν απροκάλυπτα σε κλαμπ και βάζουν τους θαμώνες να γονατίσουν, ο αστυνομικός στρατός κατοχής στα Εξάρχεια επιδίδεται καθημερινά σε βιαιοπραγίες, προκλήσεις και σεξιστικές παρενοχλήσεις. Όλα αυτά υπόκεινται στο πλαίσιο προσπάθειας επιβολής του δόγματος “Νόμος και Τάξη”. Απέναντι στους τραμπούκικους και δολοφονικούς μηχανισμούς του κράτους, να σταθούμε ο ένας πλάι στην άλλην και στον δρόμο να σπάσουμε τον τρόμο. Οι καταλήψεις είναι ένας άλλος κόσμος, είναι ο κόσμος της χειραφέτησης, της αμοιβαιότητας, της κοινότητας, του αγώνα, της αλληλοβοήθειας, που επιθυμούμε κόντρα στον κόσμο της εξουσίας, της εκμετάλλευσης, της ιεραρχίας, της ιδιοκτησίας. Δεν δέχονται τελεσίγραφα, δεν συμβιβάζονται, δεν συνδιαλέγονται, δεν κάνουν συμβόλαια με ιδιωτικούς και κρατικούς φορείς, δεν υπονομεύουν τα προτάγματά τους.

10, 100, 1000 ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ Σ’ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ

Για την πορεία ενάντια στα τάγματα εφόδου κράτους-αφεντικών-φασιστών, στο Πέραμα, στις 20/9/19

Παρά το ψιλόβροχο αρκετός κόσμος από τις περιοχές του Πειραιά, κυρίως νέοι και νέες από το Πέραμα και το Κερατσίνι, συμμετείχαν στη διαδήλωση της 20ης Σεπτέμβρη ενάντια στα τάγματα εφόδου κράτους-αφεντικών-φασιστών, η οποία πορεύτηκε με παλμό, συνθήματα, κείμενα, σπρέι, στένσιλ, στο Πέραμα.

Η 18η Σεπτέμβρη δεν είναι επέτειος, δεν είναι μνημόσυνο, είναι υπενθύμιση αντίστασης

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΑΝΑΧΩΜΑΤΑ ΣΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΕΦΟΔΟΥ

του κράτους

Με την αναβάθμιση των αστυνομικών και στρατιωτικών σωμάτων και επιχειρήσεων, το ιδεολόγημα της «ασφάλειας», τα δόγματα «νόμου και τάξης», τις εκκενώσεις καταλήψεων, τα στρατόπεδα ομηρίας και γκετοποίησης μεταναστ(ρι)ών, τον στιγματισμό και την καταστολή των κοινωνικών-ταξικών αντιστάσεων, των πληβείων, όσων αποκλίνουν ή δεν χωράνε στα πρότυπα φυλετικής/πολιτισμικής/έμφυλης «κανονικότητας».

των επενδυτών

Που οργανώνουν την εκμετάλλευση, τις περιφράξεις και ευθύνονται για τη ρύπανση στις περιοχές μας. Όπως η COSCO, η OIL ONE, η LAFARGE BETON, οι εφοπλιστικές, τουριστικές, πετρελαϊκές, εμπορικές, εργολαβικές εταιρείες, τα τεχνολογικά πάρκα σαν αυτό που σχεδιάζουν κυβέρνηση και τοπικές αρχές για start up επιχειρήσεις στα πρώην λιπάσματα στη Δραπετσώνα, τα κάθε λογής μεγάλα και μικρά αφεντικά.

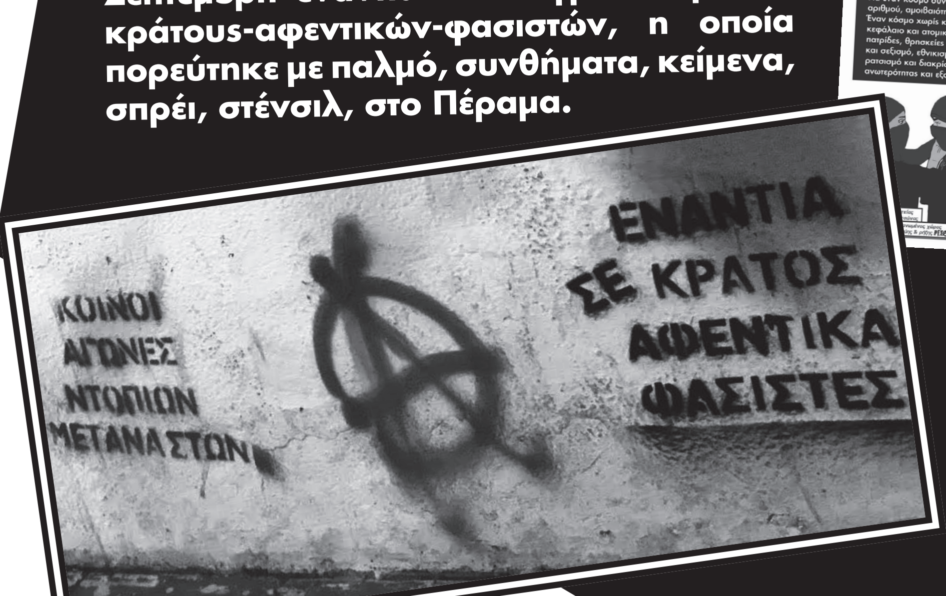
των φασιστικών συμμοριών

Που συνιστούν συμπληρωματικό κατασταλτικό μηχανισμό του συστήματος που τις γεννά και τις θρέφει, με εκφοβιστικές παρελάσεις στις γειτονιές και δολοφονικές επιθέσεις σε μετανάστ(ρι)ες, αναρχικές, αριστερούς, συνδικαλιστές, καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενους χώρους. Γι' αυτό και δεν πρόκειται να εξαφανιστούν ούτε με δίκες και καταδίκες ούτε με την απόσυρσή τους από τα βουλευτικά έδρανα αλλά με την καθολική «κοινωνική απονομιμοποίησή» τους μέσα από ακηδεμόνευτους-αδιαμεσολάβητους-αντιθεσμικούς αγώνες.

Για έναν κόσμο συνθετικού πληθυντικού αριθμού, αμοιβαιότητας και αλληλοβοήθειας. Έναν κόσμο χωρίς κράτος και ιεραρχία, κεφάλαιο και ατομική ιδιοκτησία, σύνορα και πατρίδες, θρησκείες και ειδικούς, πατριαρχία και σεξισμό, εθνικισμό και μιλιταρισμό, ρατσισμό και διακρίσεις, χωρίς καμιά μορφή ανωτερότητας και εξουσίας.

αυτοοργανωμένες κοινότητες αγώνα, δημιουργικότητας, αλληλεγγύης σε κάθε γειτονιά

ΠΟΡΕΙΑ 6.30 μ.μ.
Παρασκευή 20/9
Πλ. Ηρώων, Πέραμα

ενάντια σε έναν κόσμο οργανωμένης θλίψης